

Posudek vedoucího bakalářské práce

Ondřej Hrobský: *Hodnocení mise Organizace spojených národů v*

Demokratické republice Kongo

Ondřej Hrobský se zaměřil na často diskutovanou problematiku úspěšnosti misí OSN, a to na konkrétním případě mise v DRK (MONUSCO), která je největší peacekeepingovou misí OSN. Výběr tohoto tématu hodnotím kladně, stejně jako autorovu snahu jej pojmut originálně – tedy s použitím rozhovoru s přímým účastníkem této mise, maj. Ing. Adamem.

Autor si klade jasnou výzkumnou otázku – *Je možné považovat misi OSN v DRK za úspěšnou?* Otázku úspěšnosti následně redukuje na tři základní kritéria, převzatá z odborné literatury (konkrétně z článku Jany Urbanovské), jež následně testuje i s přihlédnutím k rozhovoru s majorem Adamem. Dochází k závěru, že pro úspěch mise MONUSCO je velice důležitá trvalá podpora mise v Radě bezpečnosti OSN. Zbývající dvě hypotézy autor nepotvrzuje – (1) silný mandát není rozhodující, pokud jednotky nejsou schopny či ochotny jej efektivně využívat; a (2) navýšení personálu není pro úspěch tak důležité, jako jeho efektivní využití a moderní vyzbrojení.

Ačkoliv zdůraznění *důležitosti stálé podpory RB OSN* či tvrzení, že *silný mandát není rozhodující*, nevnímám jako nikterak převratné, třetí zjištění – tj. nutnost *efektivního nasazení sil a moderní výzbroje jednotek OSN* – považuji za přínosné, zvláště pak když je založeno na zkušenosti přímého účastníka mise.

I přes výše uvedené pozitivní stránky má práce k dokonalosti daleko. Předně postrádá jasné teoretické zakotvení. Autor sice vychází z článku Jany Urbanovské *Operace OSN na udržení míru v Africe po skončení studené války – předpoklady úspěchu*, nicméně ten nezasazuje do širšího rámce dalších teoretiků a jejich přístupů.

Slabinou práce je i hloubka její analýzy či přesněji její povrchnost. Autor dle mého soudu místy až příliš vychází z názoru majora Adama a nemá ambice jej srovnávat s odbornými zdroji či s jinými prameny. V závěru podkapitol pojednávajících o determinantech úspěšnosti se tak dozvíme, co si o problematice myslí maj. Adam, ale nikoliv, co si myslí na základě své analýzy autor práce. Přílišná inspirace jediným autorem je ostatně problém i dalších kapitol, na což jsem kolegu Hrobského při vedení práce upozorňoval.

Za slabinu práce rovněž považuji nevyváženost kapitol, neboť analytické části práce (kap. 4. *Hypotézy*) jsou věnovány pouhé necelé tři strany (!) oproti 21 stranám historického exkurzu.

I po formální stránce se autor dopustil řady pochybení, a to i navzdory mým upozorněním – za všechny jmenuji chybné psaní pomlček a spojovníku. Formální stránku práce snižuje i název první kapitoly, který v seznamu autorovi patrně vypadl či jiný font písma stránkování.

I přes výše uvedenou kritiku považuji bakalářskou práci Ondřeje Hrobského za dostatečně kvalitní a splňující všechny požadavky, které jsou na bakalářské práce kladeny. Proto ji **doporučuji k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 25. května 2015

Mgr. Jan Prouza